

NE 4.9 - Paràbola

Fariseu

Publicà

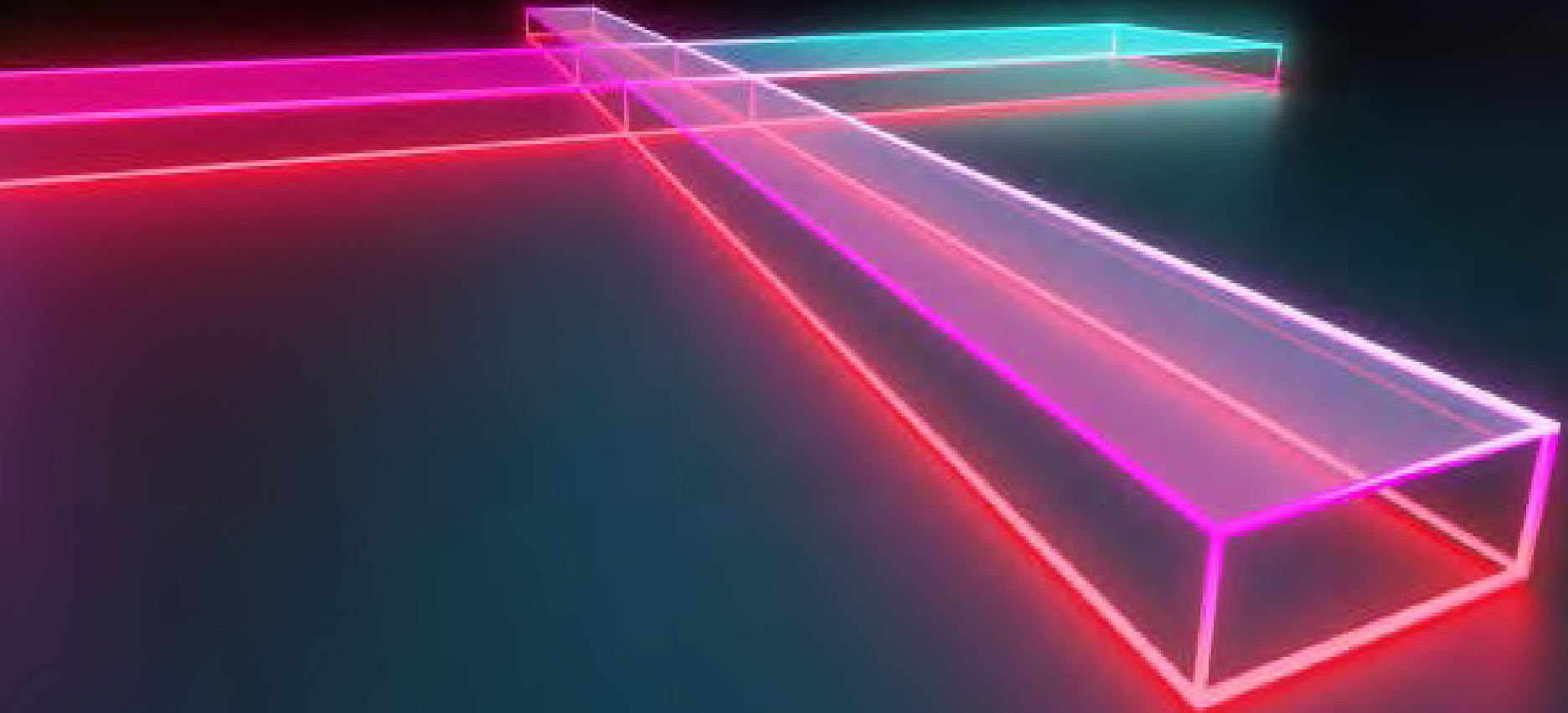
CONTEXT

Reconèixer la vanaglòria que tanca el cor de Déu

Purificar la pregària perquè obri el cor de Déu

La pregària que engreixa l'ego (= el jo tancat en si mateix)

La pregària que justifica (= el jo obert a Déu)

"Va dir també aquesta paràbola a alguns que confiaven en si mateixos tenint-se per justos i menyspreaven els altres: Dos homes van pujar al Temple per pregar: un era fariseu, i l'altre publicà. El fariseu, quedant-se dret, pregava pels seus endins:

Oh Déu, us dono gràcies perquè no soc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni com aquest publicà... Dejuno dues vegades per setmana, pago el delme de tot el que tinc...

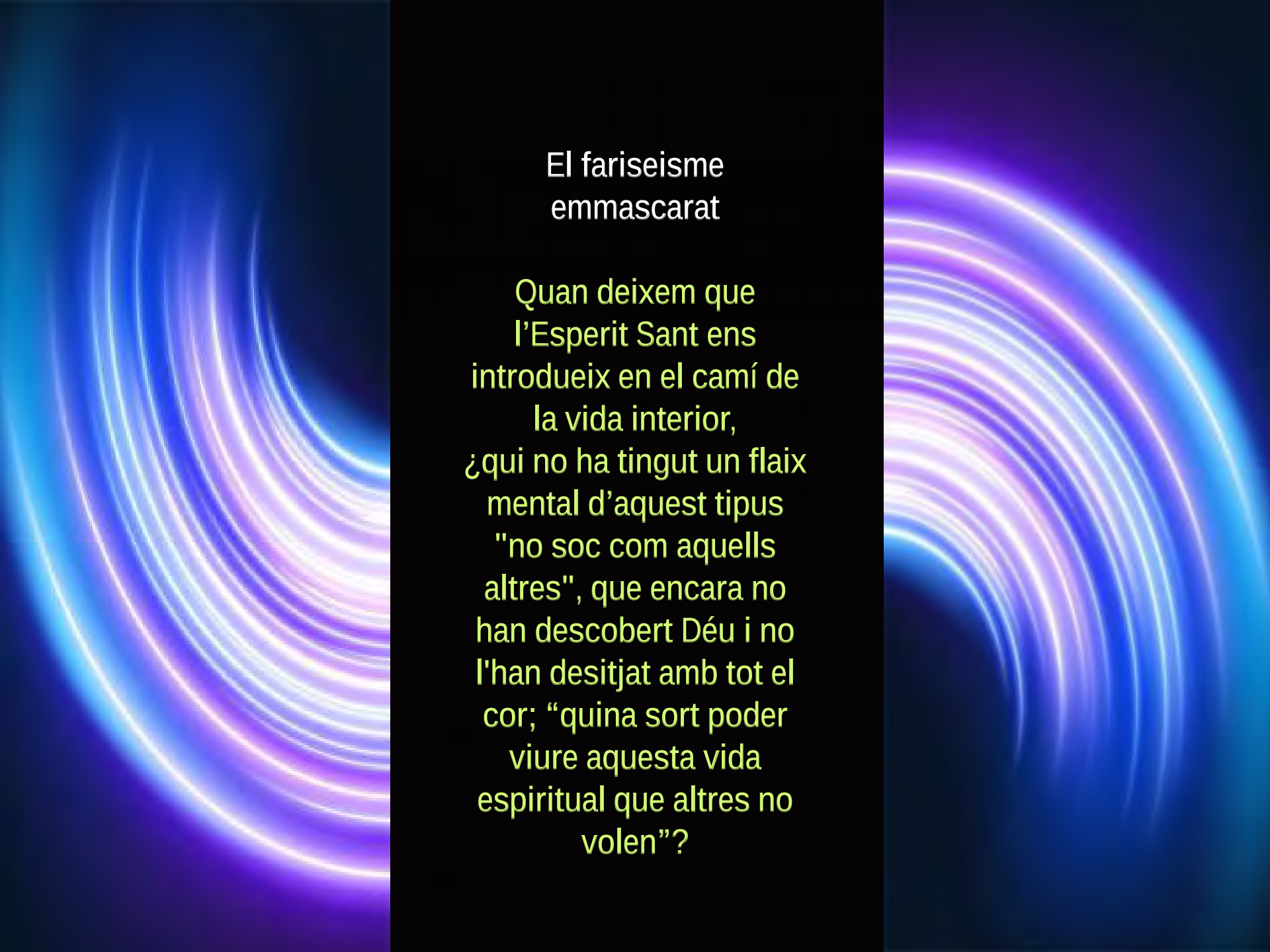
Però el publicà, quedant-se lluny, ni tan sols atrevia a aixecar els ulls al cel, sinó que es colpejava el pit dient:

Oh Déu tingues compassió de mi que soc un pecador.

Us dic que aquest va baixar justificat a casa seva, i aquell no.

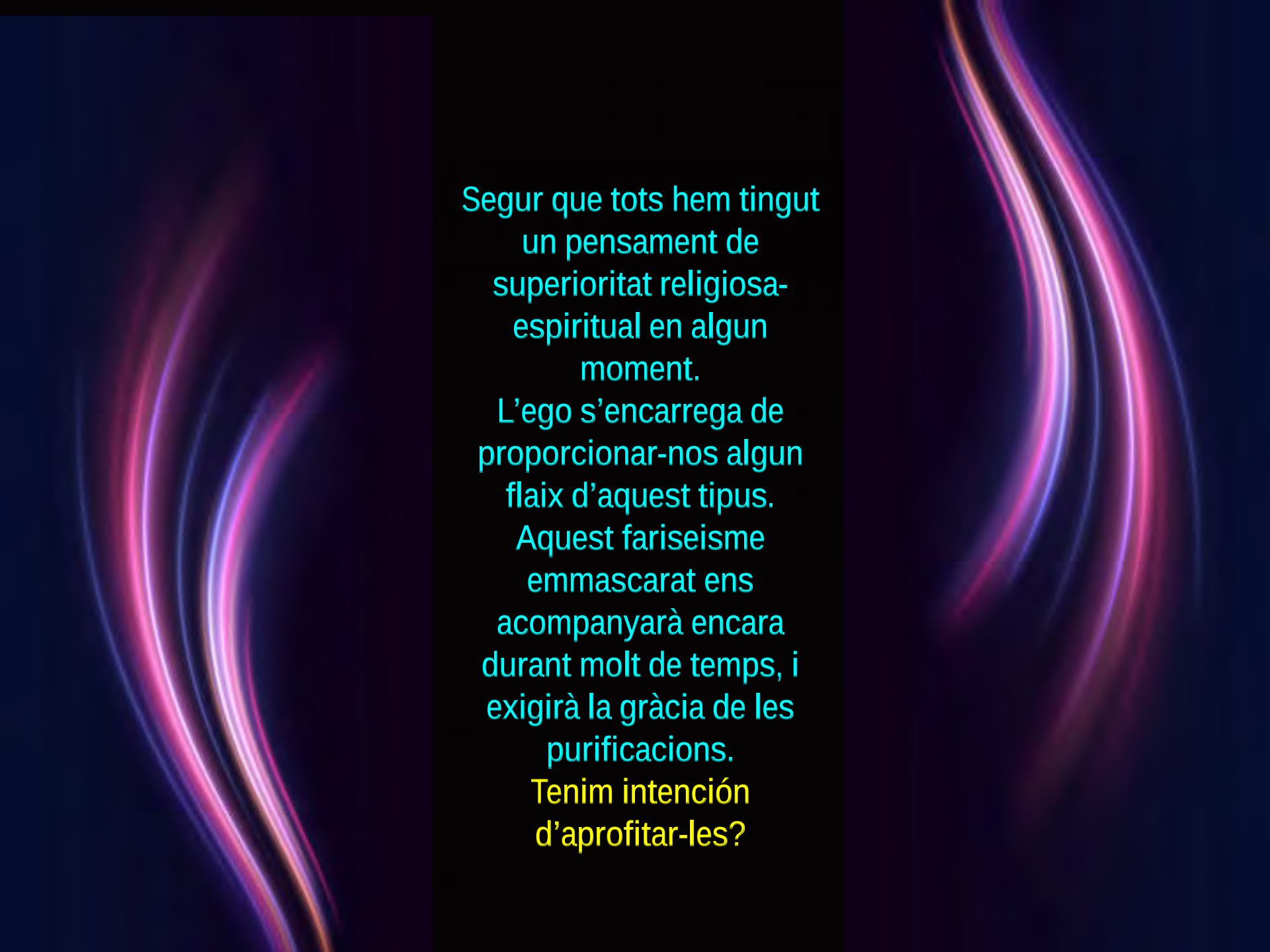
I tothom qui s'humilia serà exalçat".

(Lc 18:9-14).

El fariseisme emmascarat

Quan deixem que
l'Esperit Sant ens
introdueix en el camí de
la vida interior,
¿qui no ha tingut un flaix
mental d'aquest tipus
"no soc com aquells
altres", que encara no
han descobert Déu i no
l'han desitjat amb tot el
cor; "quina sort poder
viure aquesta vida
espiritual que altres no
volen"?

Segur que tots hem tingut
un pensament de
superioritat religiosa-
espiritual en algun
moment.

L'ego s'encarrega de
proporcionar-nos algun
flaix d'aquest tipus.

Aquest fariseisme
emmascarat ens
acompanyarà encara
durant molt de temps, i
exigirà la gràcia de les
purificacions.

**Tenim intenció
d'aprofitar-les?**

1
DESTAPA
LA TEVA
VANAGLÒRIA
AMB L'EXPERIÈNCIA
DE SANT JOAN DE
LA CREU

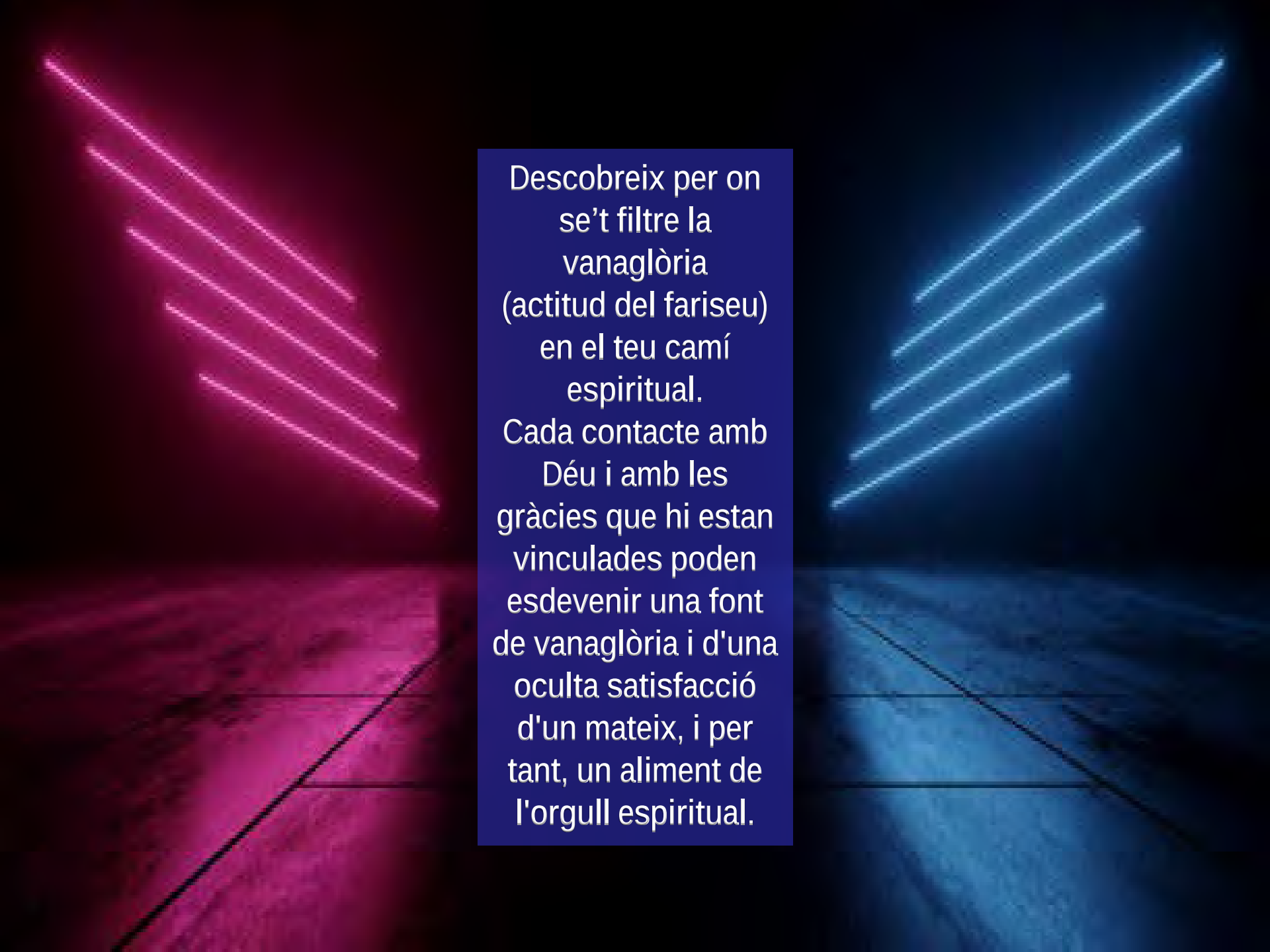
Aquesta paràbola l'estudiem, per viure-la i experimentar-la, des de dos punts de vista:

1. Reconèixer i prendre consciència del grau de vanaglòria que obstrueix la nostra relació amb Déu, amb la intenció de deixar-la anar i purificar-nos completament d'ella. Aquesta purificació és importantíssima perquè obre el cor de Déu a la nostra pregària. La pregària del fariseu no arriba a Déu, perquè es tanca sobre si mateix.

2. Purificar talment la nostra pregària per tal que obri el cor de Déu i ens doni tot el que li demanem. Aprendre la pregària que obté les gràcies de Déu

The background of the image is a dark, textured surface, possibly a wall or a floor, with a grid of faint lines. On the left side, there are several bright, magenta-colored light streaks that appear to be emanating from a point in the upper left corner. On the right side, there are several bright, blue-colored light streaks that appear to be emanating from a point in the upper right corner. The overall effect is one of dynamic energy and contrast.

Descobreix per on
se't filtre la
vanaglòria
(actitud del fariseu)
en el teu camí
espiritual.
Cada contacte amb
Déu i amb les
gràcies que hi estan
vinculades poden
esdevenir una font
de vanaglòria i d'una
oculta satisfacció
d'un mateix, i per
tant, un aliment de
l'orgull espiritual.

Sant Joan de la Creu adverteix que d'aquest perill no ens en protegeix ni "un cert reconeixement de la pròpia misèria", ni l'acte sincer d'atribuir a Déu les gràcies rebudes, ni el fet d'agrair-les, ni tampoc que procurem sentir-nos completament indignes.

Cal estar molt atent
a aquestes subtilestes de

l'ego

El Doctor de l'Església adverteix que, malgrat tots aquests esforços,
"en l'ànima hi resta una oculta satisfacció, tant per les gràcies
rebudes, com per un mateix, de la qual en neix un refinat
"orgull espiritual."

Joan de la Creu descriu els símptomes d'aquest orgull,
els quals coneixem per l'experiència,:

1. Antipatia que sesten envers tots aquells que no alaben el seu esperit ni aprecien les coses que experimenten.
2. Pena quan pensen o diuen que altres tenen aquelles mateixes gràcies o fins i tot de més grans.
3. Una forma d'orgull espiritual pot anar unida també als actes d'humilitat que fem (falsa humilitat).
4. El servei que fem als altres i diverses formes de bones obres.

El seu origen és el sentiment ocult, d'una satisfacció interior d'un mateix.

Ens fa semblants al fariseu. Joan de la Creu diu:

“Les persones espirituals estan inflades d'orgull i, malgrat que no parlin com el fariseu (...), de fet, tenen la mateixa actitud.

A vegades sol ocórrer que alguns arriben a un orgull tan gran que són pitjors que Satanàs.”

Les nostres lluites contra l'orgull són agradables a Déu i absolutament necessàries en el camí de la vida interior.

Però no ens hem de fer il·lusions pensant que només pel fet d'exercitar-nos en la humilitat som capaços de deslliurar-nos de l'orgull. Per les nostres pròpies forces no en som capaços.

Reconeix

Ets conscient del teu amor propi ocult?

Ets conscient de les manifestacions concretes del teu amor propi?

Com et ressona la proposta de “reconeix la teva misèria”?

La reconeixes?

Com d'inflat tens l'orgull? La persona veritablement humil
no és pas conscient de la pròpia humilitat.

Amb què et quedes, d'aquest punt sobre la vanaglòria?

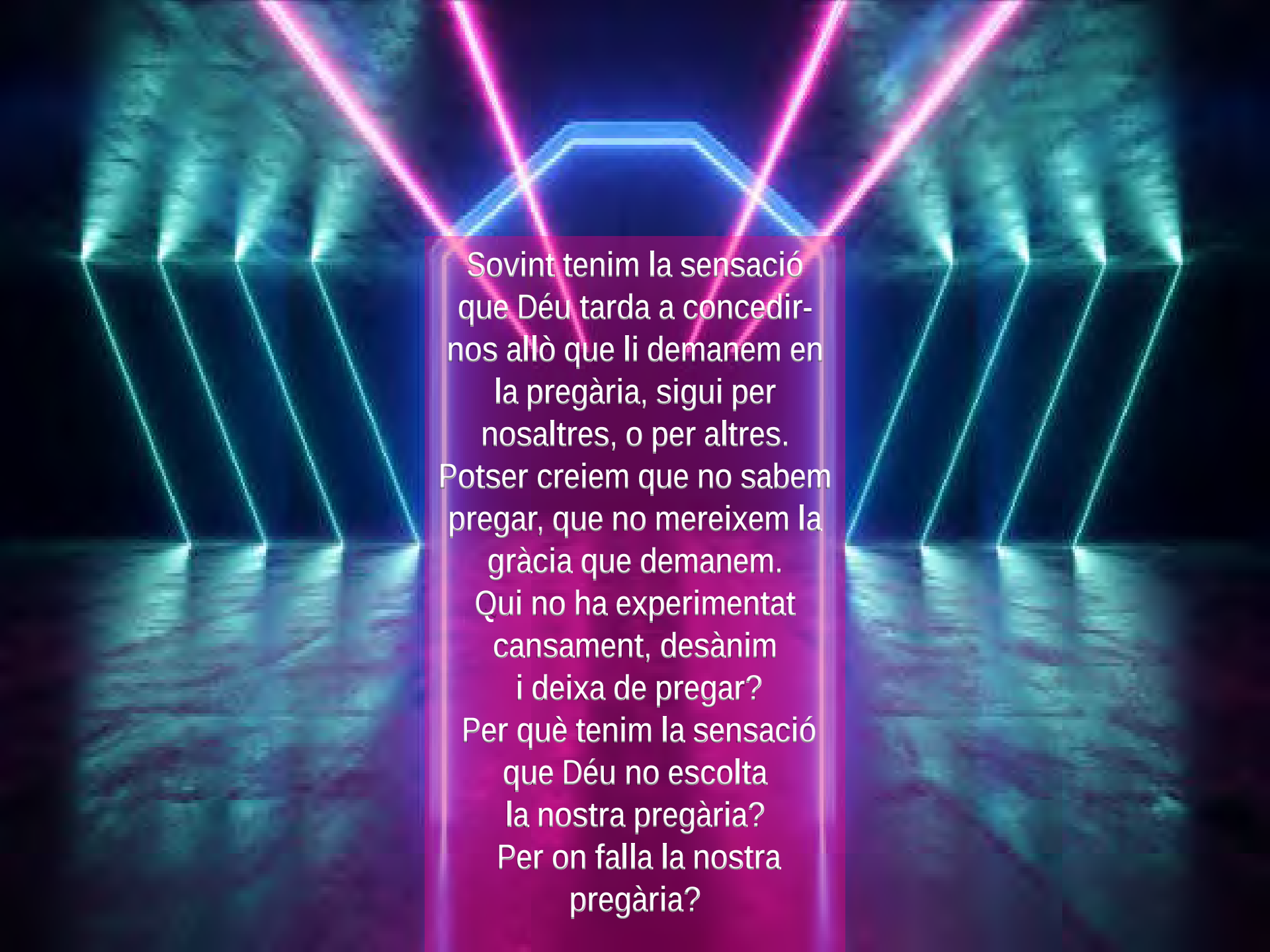
Aprofita l'oportunitat d'aquesta paràbola per descobrir els trets de “fariseu”
que encara tens en tu, en relació amb Déu i amb els altres.

Només si els reconeixes, els podràs deixar anar.

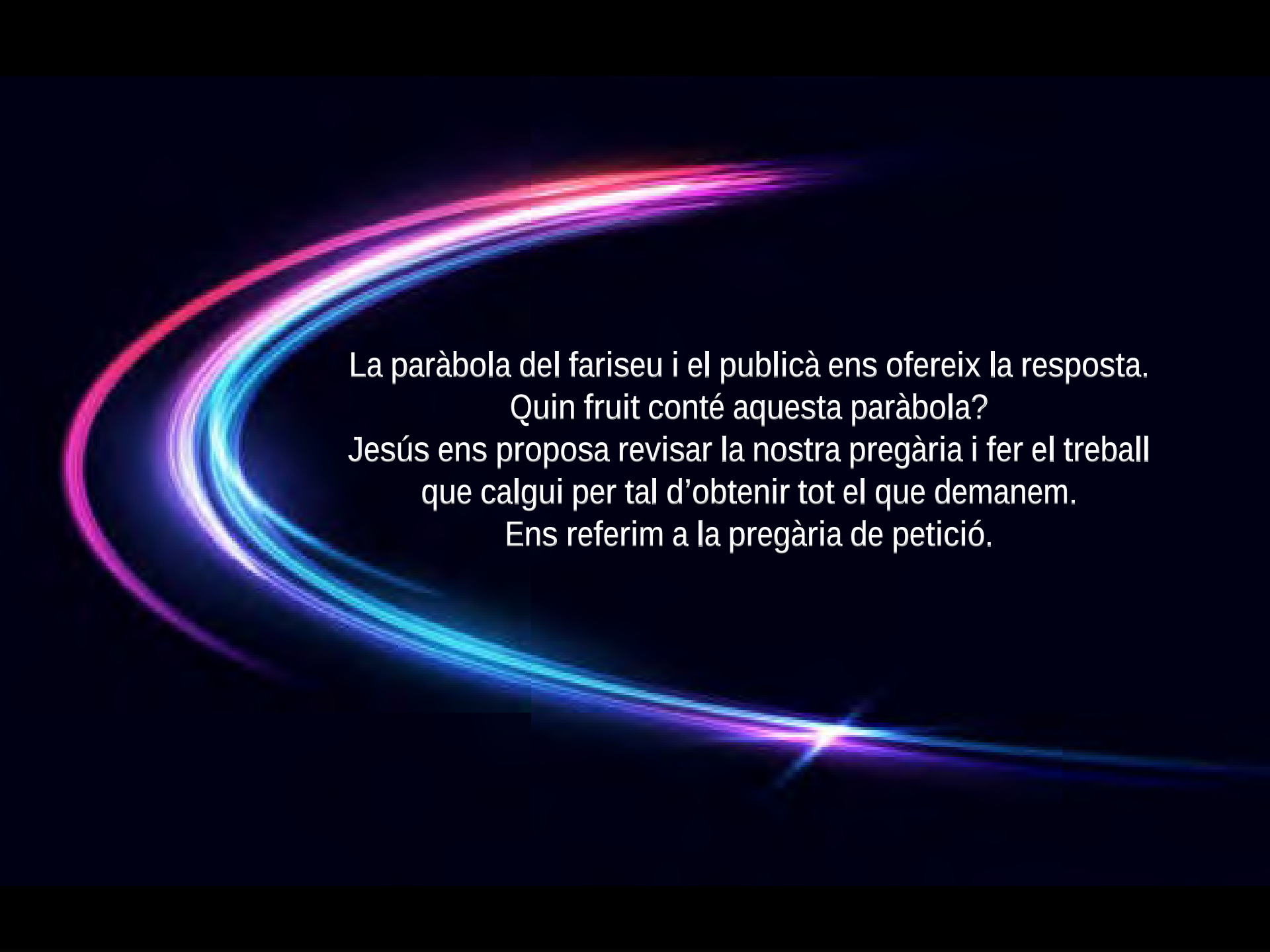
2

Com fer perquè la meva
oració

funcioni

Sovint tenim la sensació
que Déu tarda a concedir-
nos allò que li demanem en
la pregària, sigui per
nosaltres, o per altres.
Potser creiem que no sabem
pregar, que no mereixem la
gràcia que demanem.
Qui no ha experimentat
cansament, desànim
i deixa de pregar?
Per què tenim la sensació
que Déu no escolta
la nostra pregària?
Per on falla la nostra
pregària?

La paràbola del fariseu i el publicà ens ofereix la resposta.
Quin fruit conté aquesta paràbola?
Jesús ens proposa revisar la nostra pregària i fer el treball
que calgui per tal d'obtenir tot el que demanem.
Ens referim a la pregària de petició.

Recorda què li diu Jesús a santa Faustina:

Les gràcies de la meva misericòrdia es prenen amb un sol recipient i aquest és la confiança. Com més confii una ànima, més rebrà. Les ànimes que confien sense límits són el meu gran consol, perquè en aquestes ànimes aboco tots els tresors de les meves gràcies. M'alegro que demanin molt, perquè el meu desig és donar molt, moltíssim. Em poso trist, en canvi, si les ànimes demanen poc, perquè estrenyen els cors.” (1578)

Per treballar aquest punt, ens hi ajuda Antoni Blay, el qual comparteix amb nosaltres la seva experiència espiritual, que durant molts anys va practicar. En els seus cursos Blay, mai donava només teoria. Sempre donava el que prèviament havia experimentat.

Ens proposa viure la pregària del

“publicà”

Segurament tots tenim el desig de pregar com el públicà i de cap manera ens identifiquem amb el fariseu. Per això en el primer punt hem pres consciència de l'amor propi desordenat, egoista, de vanaglòria que tenca el cor de Déu a la nostra pregària quan és pregària de "fariseu".

En aquest segon punt, Blay, juntament amb Hawkins, ens ensenya com ha de ser la pregària de "públicà", per tal de ser escoltats per Déu i rebre les gràcies que li demanem.

Treu-te del mig.

Quan jo soc capaç de posar-me a banda, de treure'm del mig amb totes les meves preocupacions, problemes, tensions, etc., i puc estar atent a la Presència de Déu que està més enllà de mi, en els nivells elevats de consciència d'amor, felicitat, intel·ligència, en contacte amb el desconegut, si jo aconseguixo estar atent a tot això, aleshores això passa a ser real per a mi, encara que sembli poc real, sense forma, no lineal, molt subtil. La qüestió és que completament desenganxat del meu jo personal, entro en contacte amb la Realitat dels nivells de Consciència Superior, amb "allò" on hi ha la meva noció de vertadera

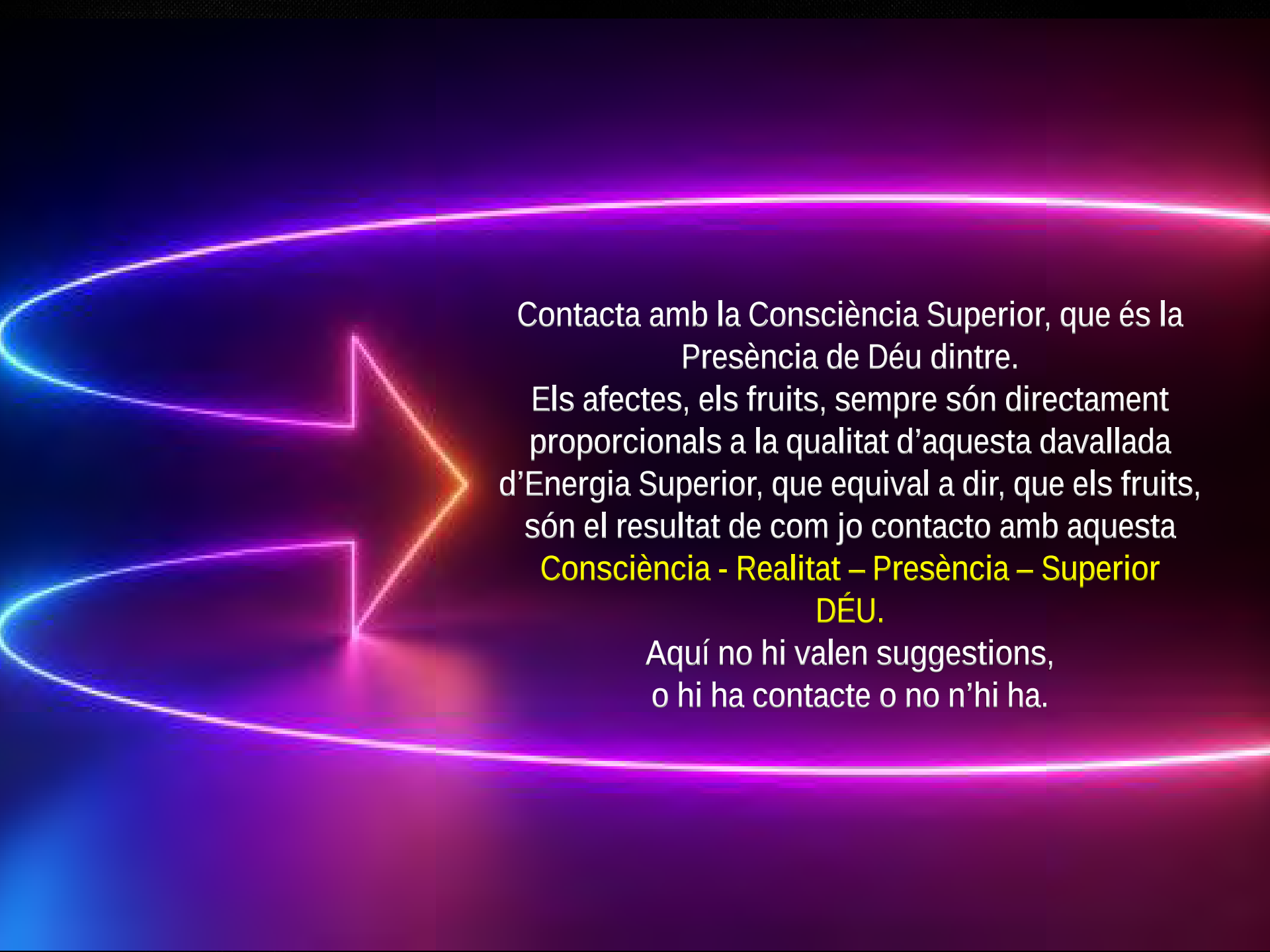

Realitat

Sabem que a on posem l'atenció, s'hi concentra l'energia.

Aquesta és la condició, gràcies a la qual, la Consciència Superior s'obre i davalla, ve a mi, ve a la meva consciència personal (buida de mi mateix) i vessa sobre meu totes les seves gràcies. La condició és que jo contacti amb aquesta Consciència Superior, completament després i desenganxat del meu jo personal.

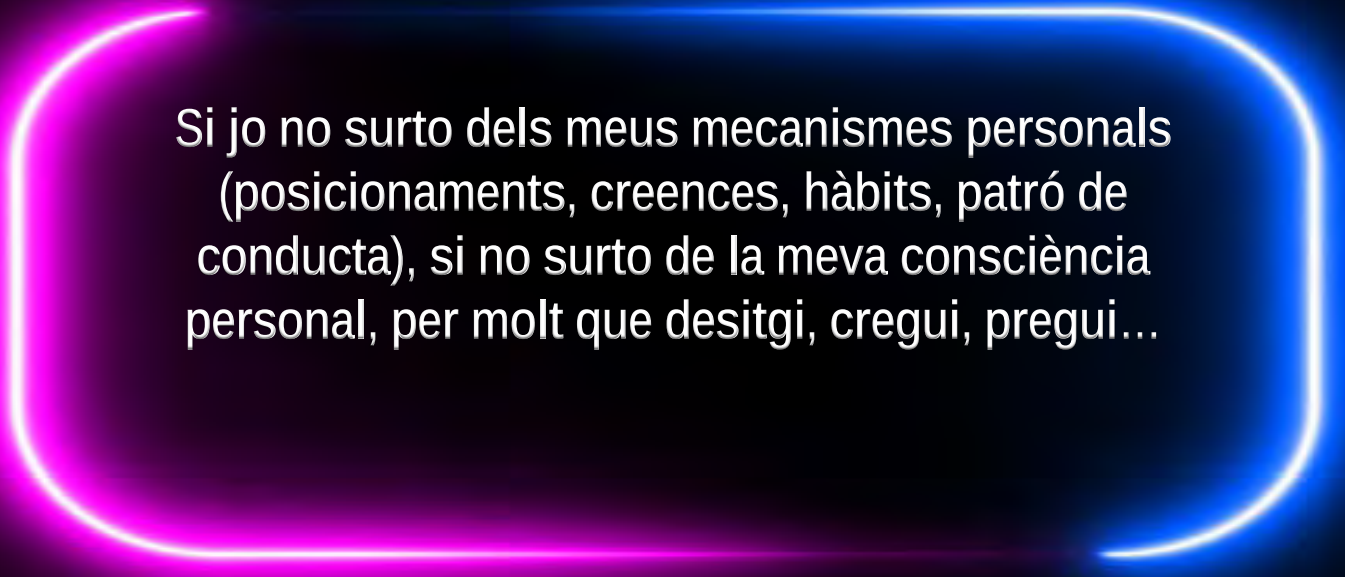
Això és possible amb intenció i treball espiritual.

Contacta amb la Consciència Superior, que és la
Presència de Déu dintre.

Els afectes, els fruits, sempre són directament
proporcionals a la qualitat d'aquesta davallada
d'Energia Superior, que equival a dir, que els fruits,
són el resultat de com jo contacto amb aquesta
Consciència - Realitat – Presència – Superior
DÉU.

Aquí no hi valen suggestions,
o hi ha contacte o no n'hi ha.

Si jo no surto dels meus mecanismes personals
(posicionaments, creences, hàbits, patró de
conducta), si no surto de la meva consciència
personal, per molt que desitgi, cregui, pregui...

la Consciència Superior no passa a mi,
no m'arriba, perquè

no hi ha connexió.

L'exercici consisteix en

1. Reconèixer el bloqueig
que produeix el meu jo personal
amb tota la seva estructura i

2.
Sortir del meu
cercle

3. Posar l'atenció i la intenció en la

Presència

de

Déu

present en els nivells de

Consciència Superiors

4.

Focalitzar l'atenció en la Presència de Déu
completament després del meu jo personal,
oblidant-me de

tensions,

desitjos

problemes

preocupacions

Aleshores els efectes i els fruits extraordinaris es produeixen en el moment que jo abandono el nivell personal del meu “jo” i em situo en aquest nivell nou, més enllà del que jo anomeno “jo”. En la mesura que jo puc mantenir aquesta **atenció** i aquesta **intenció**, quan més real és la Presència per a mi, quan tot jo estic més atent a aquella Realitat, sense estar pendent del meu jo personal, més genuí és el contacte, i més depressa es precipita la manifestació dels fruits. Com noto els fruits? Ve un estat de pau, una força interior, una claredat, una lleugeresa interior. A més a més, es té la impressió clara que

tot està resolt

1. Estableixo contacte amb la Consciència Superior = la Presència de Déu en mi.
 2. Mantinc contacte amb aquesta Consciència = Presència de Déu.
 3. Formulo allò que desitjo demanar-li.
- La formulació consta de tres factors:

Formulo amb la màxima claredat, no únicament verbalment, sinó també visualment, mitjançant visualització i imaginació, perquè tenen un poder que va més enllà de lo personal.

Formulo una visualització imaginació mental.

Amb clara atenció i amb clara intenció

Sabem que l'atenció

energitzada,

mentre que la intenció

transforma.

Evoco l'estat interior que es correspon amb el que estic formulant. L'estat interior vol dir, evocar l'emoció, el sentiment, la sensació corresponent al que estic formulant.

Exemple: Si formulo felicitat, harmonia en la meua vida, evoco clarament aquesta felicitat que jo estic formulant.

Sento la sensació, el sentiment, l'emoció de felicitat, d'amor, de compassió, de perdó...

Ho formulo amb autèntica seguretat, és a dir, amb autèntica

fe

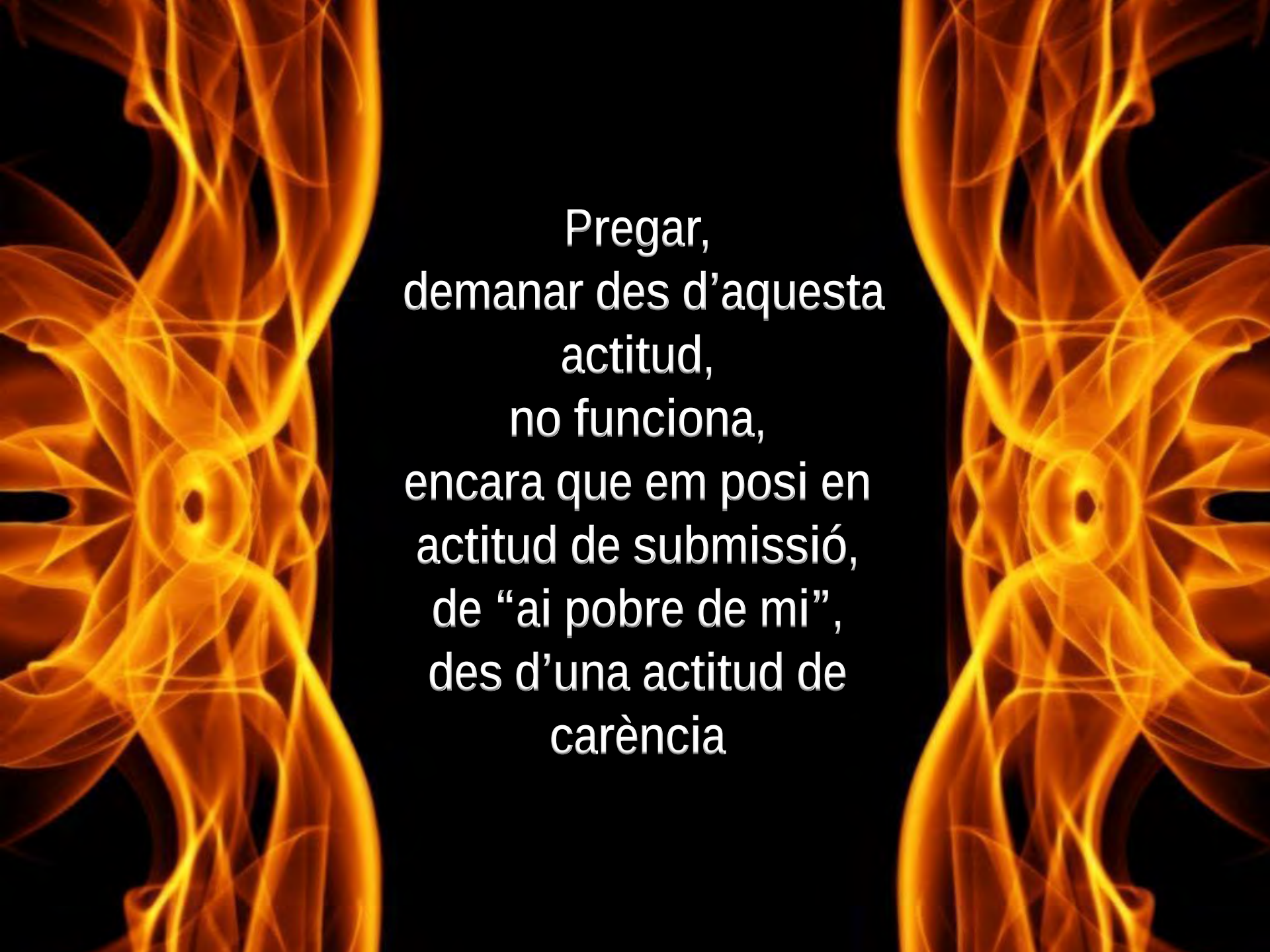
També funciona si no ho formulo amb total seguretat, però tarda més a manifestar-se la gràcia que demano.

Quan jo puc formular-ho amb autèntica seguretat (fe) perquè ja tinc experiències anteriors, perquè veig que és un fet que correspon a una llei que ja m'ha funcionat altres vegades, aleshores puc demanar amb seguretat i amb certesa total.

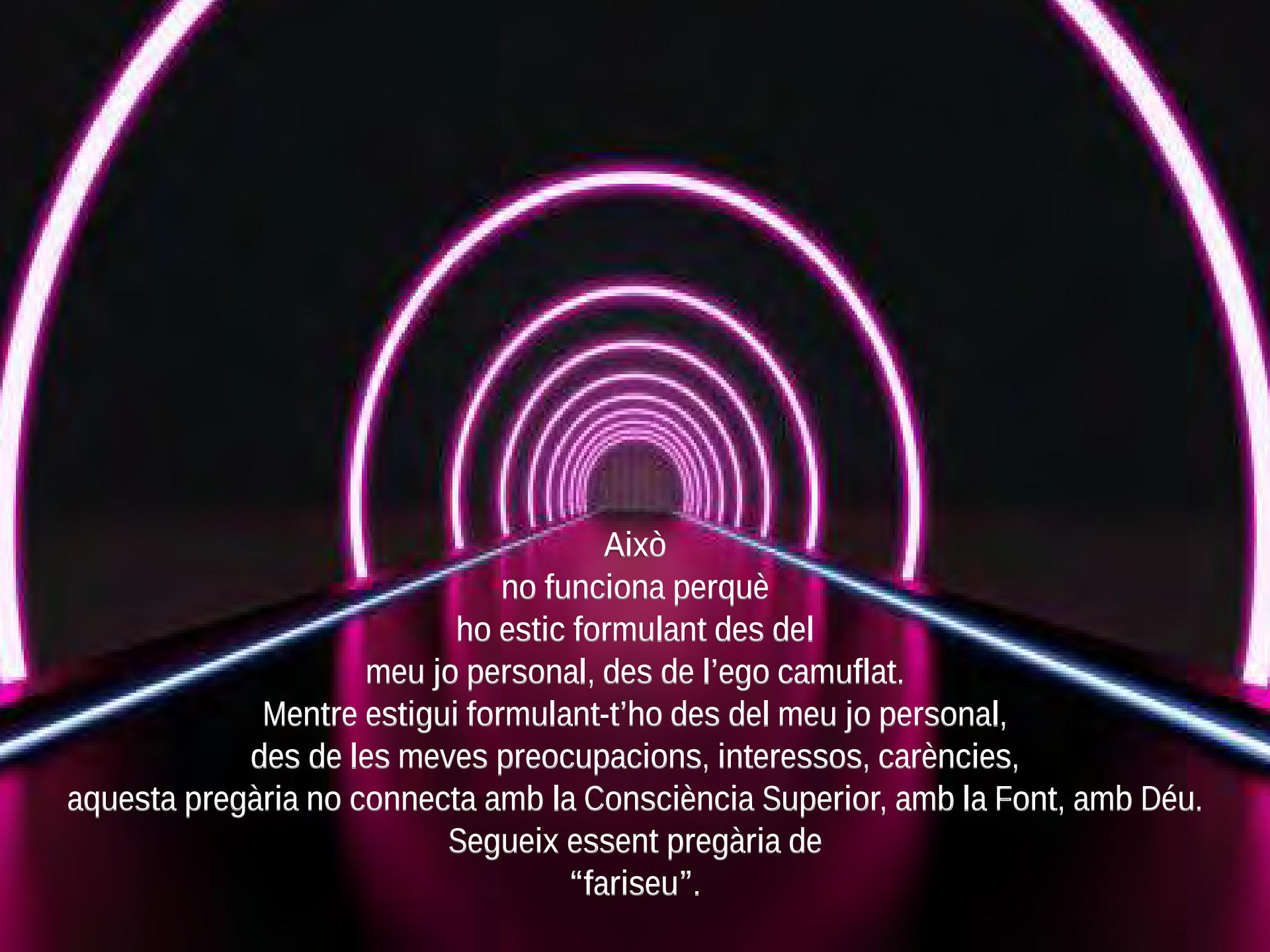
Si encara no tinc experiències anteriors, algun moment he de tenir la primera experiència.
A mesura que les vagi repetint, l'experiència reforçarà la meva fe.

La cosa no funciona pensant que algú des de d'alt m'està regalant coses,
perquè soc bona persona i m'ho mereixo, tal com se'ns ha ensenyat.

Pregar,
demanar des d'aquesta
actitud,
no funciona,
encara que em posi en
actitud de submissió,
de “ai pobre de mi”,
des d'una actitud de
carència

A perspective view of a tunnel formed by a series of concentric, glowing blue arches that recede into the distance. The arches are made of a bright blue light, creating a strong sense of depth and perspective. The background is a solid black, which makes the glowing arches stand out prominently. The overall effect is one of a journey or a path leading towards a distant light source.

Això

no funciona perquè
ho estic formulant des del
meu jo personal, des de l'ego camuflat.

Mentre estigui formulant-t'ho des del meu jo personal,
des de les meves preocupacions, interessos, carències,
aquesta pregària no connecta amb la Consciència Superior, amb la Font, amb Déu.
Segueix essent pregària de
“fariseu”.

Només funciona quan aconseguixo produir el contacte, més enllà de la meva consciència personal, aleshores es produeixen els fruits, la manifestació, la precipitació del que demano. Aquest factor de la seguretat i de fe, és una fe que ve per l'evidència. Quina evidència? L'evidència d'estar connectat amb el nivell de Consciència Superior, amb

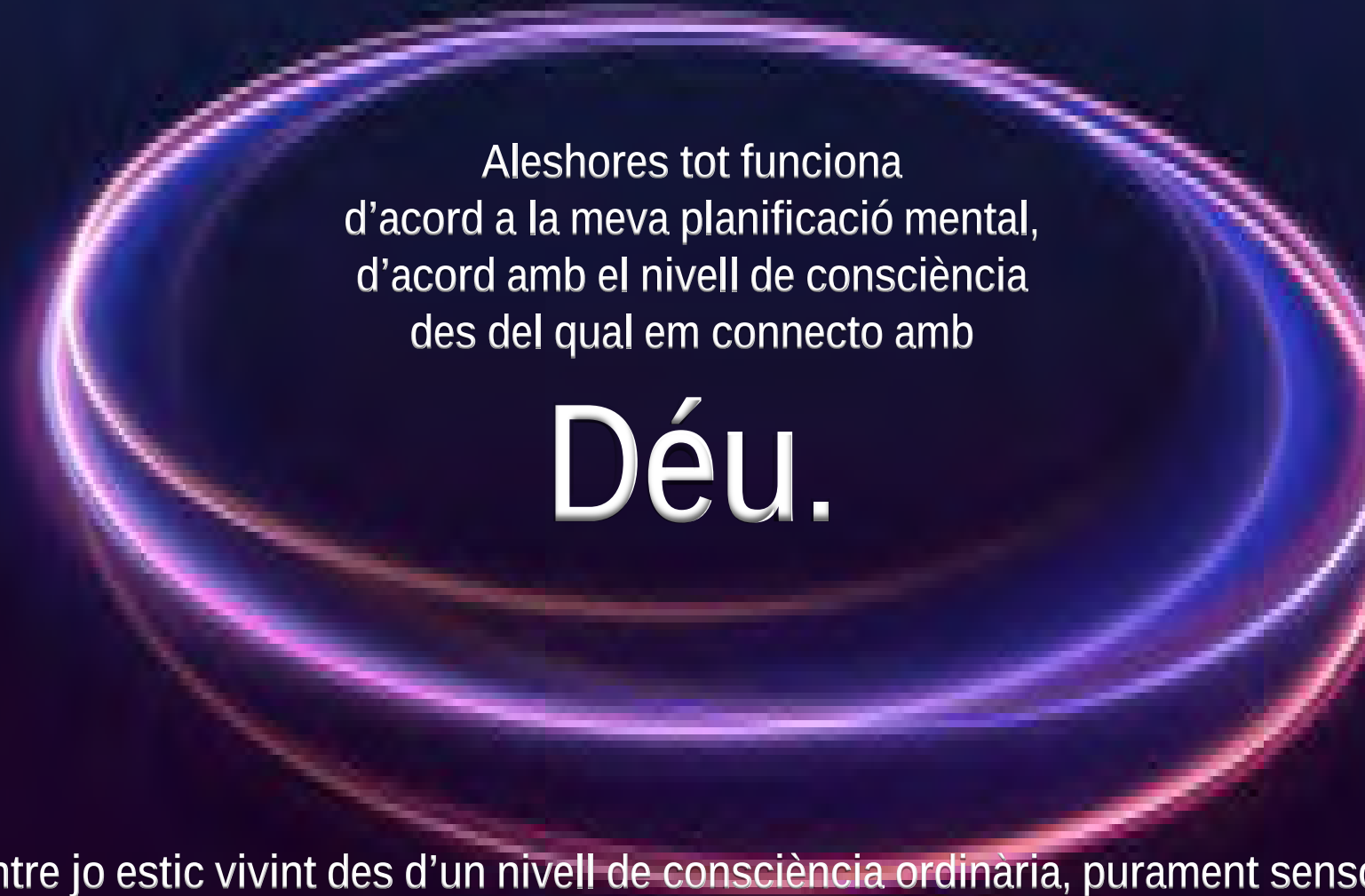
The background features a vibrant, abstract design with glowing, translucent geometric shapes. A large, bright pink triangle is the central focus, with other shapes in shades of orange, red, and yellow overlapping it. The word "Déu" is written in a large, bold, blue 3D font, centered over the pink triangle. The overall effect is one of spiritual energy and divine presence.

Déu

Aleshores aquesta fe evident precipita la
realització d'allò que demano. Si es fa la demanda
tenint en compte la claredat, la visualització i la
seguretat-fe, la cosa funciona i es manifesta el
resultat en el temps. En la mesura que es formula
amb fe i amb profunda seguretat, aleshores la
cosa funciona, es precipita la

manifestació.

Aleshores tot funciona
d'acord a la meva planificació mental,
d'acord amb el nivell de consciència
des del qual em connecto amb

Déu.

Mentre jo estic vivint des d'un nivell de consciència ordinària, purament sensorial,
des de la ment que s'ha construït a partir de les dades externes,
aquesta ment només funciona
en una àrea molt restringida i limitada.

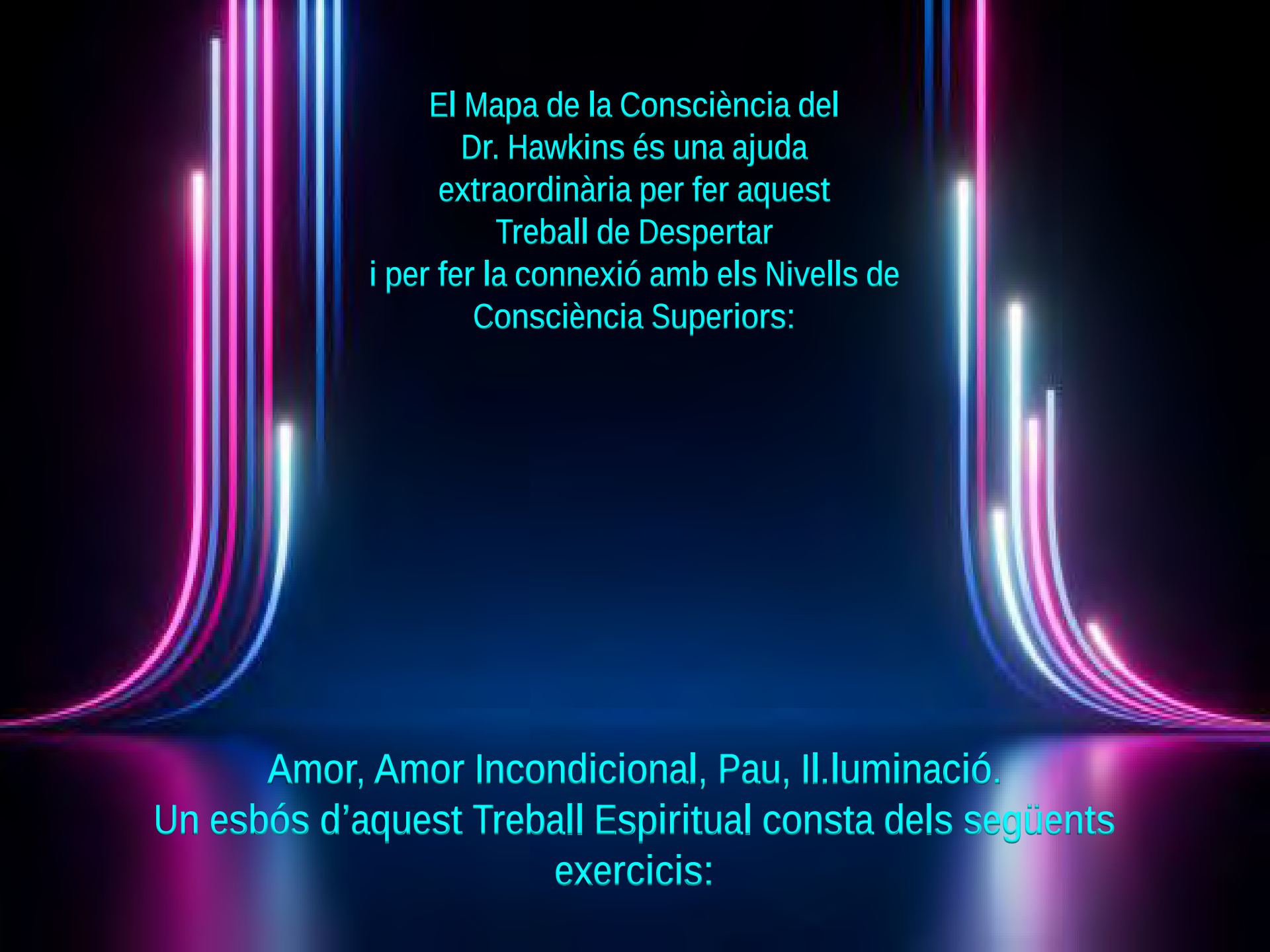

En canvi, en la mesura que aconsegueixo viure en un nivell de Consciència Superior, aleshores la visió canvia, s'amplifica cap aquest nivell Superior de Consciència, des del qual automàticament es produeixen els fruits i els efectes que es corresponen a aquesta visió superior.

Com fer la connexió
amb la Consciència
Superior, amb la Presència
de Déu en mi?

Aquesta és la pregunta clau.
S'ha d'estar disposat-da a fer
camí espiritual, que vol dir,
fer treball espiritual aprofitant
la vida quotidiana.

Un tret fonamental d'aquest
treball espiritual és
“despertar”
del nivell baix de
consciència
en el que un
es troba.

El Mapa de la Consciència del
Dr. Hawkins és una ajuda
extraordinària per fer aquest
Treball de Despertar
i per fer la connexió amb els Nivells de
Consciència Superiors:

Amor, Amor Incondicional, Pau, Il·luminació.
Un esbós d'aquest Treball Espiritual consta dels següents
exercicis:

Exercici: despertar.

Exercici: fer un diari

Exercici: observar el personatge = patró de
conducta = ego.

Exercici: observar el “Jo experiència”

Exercici: actualitzar el
“Jo experiència” motor
(cos-reaccions apreses)

Exercici: Actualitzar el “Jo experiència”
afectiu (cor - emocions i sentiments)

Exercici: Actualitzar el “Jo experiència”
mental (creences, hàbits,
condicionaments,
posicionaments)

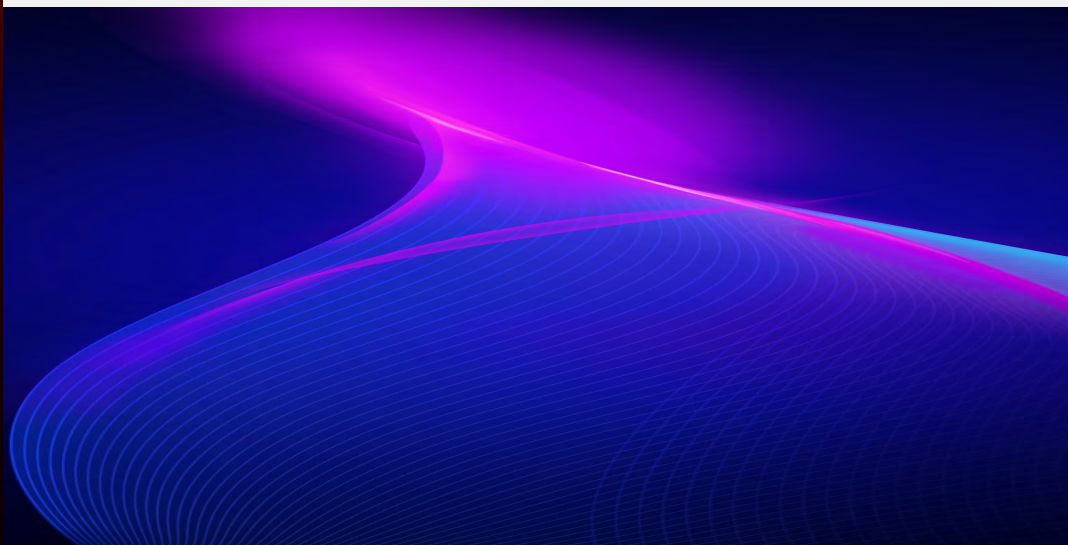
Hawkins ho
expressa
d'aquesta
manera...

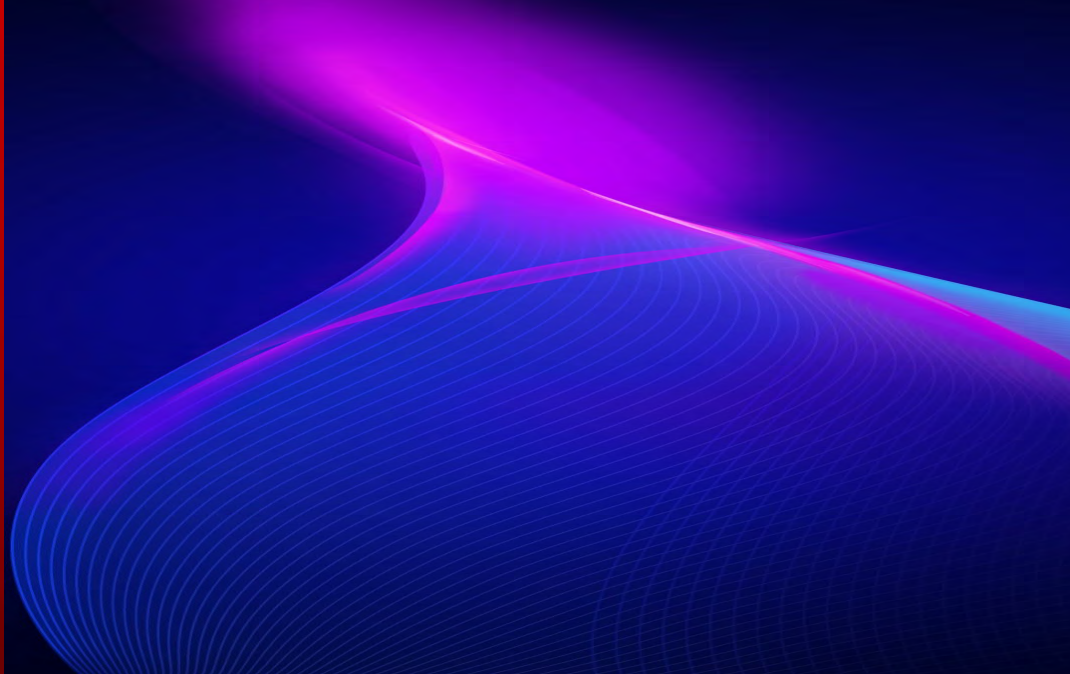

Cualidades más valiosas para el Buscador Espiritual. Dr. David R Hawkins

Transparencia (1):

Comienza con la certeza de que, si estás orientado espiritualmente, progresarás. Empieza, por tanto, con un sentimiento de seguridad, y no de inseguridad o dudas, dígase: cualquiera que quiera evolucionar espiritualmente recibirá la asistencia necesaria y su éxito está garantizado por Dios.

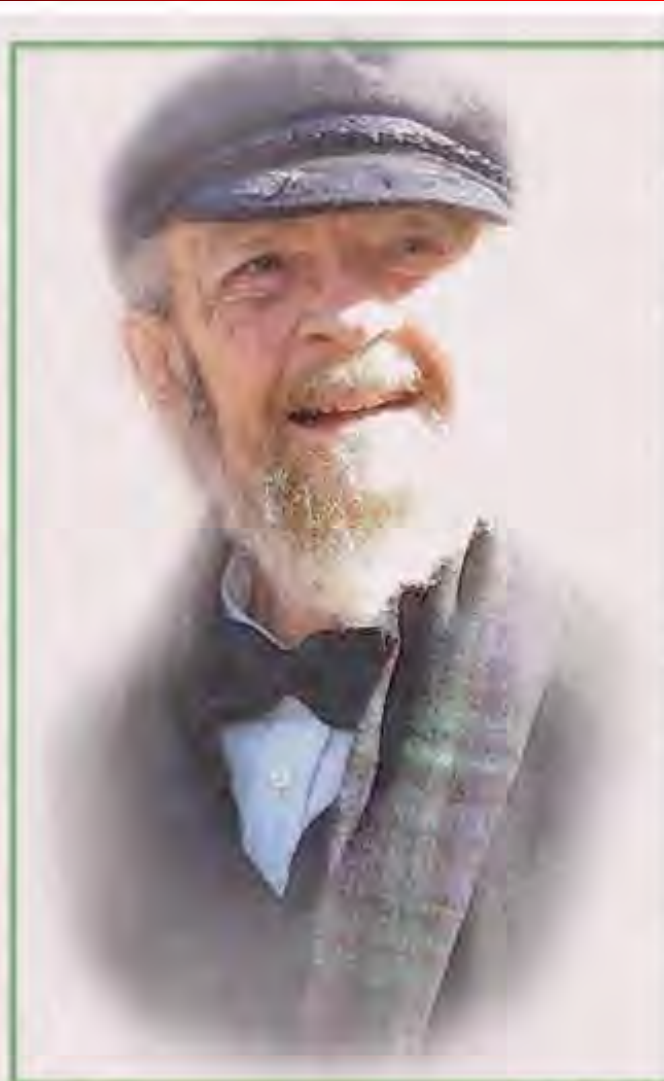

Deshazte de las dudas sobre ti mismo, cualquiera de estas ideas; no vales la pena, no eres capaz de hacerlo o no es el momento adecuado de tu vida. Siempre es el momento adecuado en tu vida.

Acepta sin reservas que eres digno de la búsqueda. Estas decidido a entregarte totalmente a la verdad acerca de Dios y a que tu evolución espiritual esté alineada con Su Voluntad para ti.

“El compromiso espiritual se alimenta por la orientación de la voluntad espiritual con los atributos de la Divinidad, que son la verdad, el amor, la compasión, la sabiduría y la imparcialidad. La devoción prioriza tu vida y atrae lo que es de ayuda. Ser un servidor de Dios es una dedicación por la que la meta toma primacía sobre todos los otros posicionamientos, atracciones o distracciones.”

Dr. David R. Hawkins

La realidad espiritual es la mayor fuente de placer y satisfacción que el mundo puede proporcionar.

Es interminable y siempre disponible en el presente y no en el futuro. En realidad, es más emocionante porque uno aprende a vivir en la cima del momento actual en lugar de detrás de la ola, que es el pasado, o el frente de la ola, que es el futuro. Hay una mayor libertad al vivir en el excitante filo de la navaja del momento que siendo un prisionero del pasado o teniendo expectativas de futuro.

Dr. David R Hawkins

“En un universo donde "lo semejante atrae a lo semejante" y "las aves del mismo plumaje vuelan en bandada", atraemos a nosotros lo que emanamos”

David R Hawkins, M.D., Ph.D.

Preguém

Et demanem ser els teus servidors, oh Senyor,
un vehicle de l'amor diví, un canal de la teva
Voluntat. Demanem direcció i ajuda Divina,
i lliurem tota voluntat personal per devoció a la teva
Veritat. Dediquem la nostra vida al teu servei.
Ajuda'ns a triar l'amor i la pau per sobre de totes les
altres opcions,
i lliurar tots els nostres judicis a Tu, perquè puguem
tenir altres opcions, perquè puguem tenir amor
incondicional i compassió per tota la vida en totes
les seves expressions i lliurar la nostra pròpia vida a
Tu en tot moment i lloc.
Glòria in Excelsis Deo,
ara i per sempre.

David R. Hawkins.

Amén